

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 609/2018
31.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Станковића, због продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Станковића, адвоката Стевана Јаковљевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Куо 2/18 од 06.03.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж уо 38/18 од 15.03.2018.године, на седници већа одржаној 31.05.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Станковића, адвоката Стевана Јаковљевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Куо 2/18 од 06.03.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж уо 38/18 од 15.03.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Куо 2/18 од 06.03.2018. године, одбијена је као неоснована, молба за условни отпуст осуђеног Александра Станковића, изјављена 19.01.2018. године, изјављена преко браниоца адвоката Стевана Јаковљевића, а по пресуди тог суда 2К 21/15 од 16.11.2015. године, правноснажна 08.02.2016. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж уо 38/18 од 15.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Александра Станковића, адвоката Стевана Јаковљевића, изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Куо 2/18 од 06.03.2018. године.

Против наведеног правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж уо 38/18 од 15.03.2018. године, бранилац окривљеног Александра Станковића, адвокат Стеван Јаковљевић је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине првостепено решење Вишег суда у Панчеву Куо 2/18 од 06.03.2018. године и одлуку донету по редовном правном леку, те предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, па из предлога захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против решења Вишег суда у Панчеву Куо 2/18 од 06.03.2018. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Станковића, нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закона је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. тог члана предвиђа због којих повреда закона учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног Александра Станковића, адвокат Стеван Јаковљевић, је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона, при чему се у захтеву не позива ни на једну од повреда Законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи, да у ситуацији када конкретна повреда закона није опредељена, суд није овлашћен да сам по службеној дужности утврђује о којој повреди закона се ради.

Како бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости није у смислу члана 485. став 4. ЗКП, определио повреду Законика о кривичном поступку за коју сматра да је побијаним решењима учињена, већ је само интерпретирао извештај КПЗ Пожаревац-Забела од 05.02.2018. године, о понашању окривљеног Александра Станковића у тој установи и притом навео да је побијаним решењима повређен закон, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости који је поднео бранилац окривљеног Александра Станковића, нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП у вези члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић